

ROŽEŇ

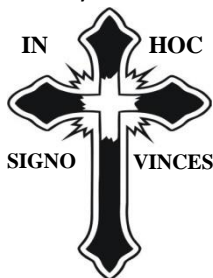

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovicích

2 / 2017

Milé sestry a bratři!

Velikonoce jsou svátky velké noci, ve které naplno zazáří Ježíšovo vítězství nad utrpením a smrtí. Je to kříž, na kterém se jeho vítězná bitva odehrála, a my jsme těmi, kdo z tohoto Jeho vítězství nyní čerpá. Svátý Pavel píše: „*Židé žádají zázračná znamení, Řekové vyhledávají moudrost, ale my kážeme Krista ukřižovaného. Pro Židy je to kámen úrazu, pro ostatní bláznovství, ale pro povolání, jak pro Židy, tak pro Řeky, je Kristus Boží moc a Boží moudrost.*“ (1Kor2,22-24) V tomto znamení zvítězil římský císař Konstantin v bitvě u Milvijského mostu 28. října 312.

Před bitvou měl sen, ve kterém viděl kříž a nápis „V tomto znamení zvítězíš“. Po vítězné bitvě pak přijal křesťanství a dal křesťanům svobodu.

Znamení svatého kříže děláme před každou modlitbou a také tak každou modlitbu zakončujeme. Znamení kříže je ve zkratce celé vyznání naší víry a modlitba se znamením kříže má být úvodem do každého našeho díla. Jedině tak můžeme také my zvítězit. Milost však předpokládá přirozenost a Bůh pomůže tam, kde se člověk namáhá. Před každou naší činností si máme uvědomit, že konáme ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Vyznáváme tak, že na sebe přijímáme utrpení spojené s prací tak ochotně jako Ježíš, který přijal kříž. Při doteku čela žádáme Otce o moudrost, při doteku prsou Syna o lásku, a když se dotýkáme ramen, prosíme Ducha svatého o sílu.

Přeji nám všem, aby Ježíšovo velikonoční vítězství také přinášelo vítězství do našich životů. Přeji požehnané Velikonoce ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého.

Váš otec Jan

Život ve farnosti

17. 4. Pondělí velikonoční

mše sv. v 7.15 a 9.00 hod.

23. 4. Neděle Božího milosrdenství

Při mši sv. v 8.30 se bude udílet svátost nemocných.

25. 5. Slavnost Nanebevstoupení Páně

mše sv. v 7.00 a v 18.00 hod.

3. 6. Vigilie Seslání Ducha svatého

Full Of Life – farní den

kostel a obecní areál od 14 hodin

4. 6. Slavnost Seslání Ducha svatého

9. 6. Noc kostelů 2017

mše sv. v 18 hod.

11. 6. Slavnost Nejsvětější Trojice

18. 6. Slavnost Těla a Krve Páně

První svaté přijímání dětí

při mši svaté v 10.00 hod.

23. 6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

mše sv. v 18.00 hod.

24. 6. Slavnost Narození sv. Jana Křtitele

mše sv. v 7.00 hod.

29. 6. Slavnost sv. Petra a Pavla

mše sv. v 7.00 hod.

Mše svaté za nemocné

23. dubna, 8. května

Mše svaté za zemřelé

29. dubna, 27. května, 24. června.

Mše svaté na úmysly dárců

21. dubna, 22. května, 5. června.

Májové pobožnosti

- první májová bude v pondělí 1. května večer. Další májové budou bývat po večerních mších svatých.

Svatodušní nověna

Devítidenní příprava na slavnost Seslání Ducha svatého začne ve čtvrtek 25. 5., vždy po mši svaté. Zakončení bude v pátek 2. 6.

Žehnáni motorek

Pro všechny motorkáře se opět naskýtá příležitost nechat si svůj stroj požehnat, a to v neděli 14. května ve 14 hodin před kostelem.

1. svátost smíření dětí

- v sobotu 17. 6. od 9.00 hod.

Konec školního roku

Poslední mše svatá zaměřená na děti bude ve středu 21. června. Po mši bude na farní zahradě táborák pro děti i rodiče (i prarodiče).

Farní poutě

- **Jarní pouť** naší farnosti se uskuteční v sobotu 13. května. Navštívíme Čihošť, Sázavu a také Nížkov, kde nyní působí „náš“ Zdeněk Sedlák.
- **Pouť dětí** se bude konat 10. června. Bližší informace budou oznámeny.

Probíhá...

Snídaně na faře

- ve čtvrtek 13. 4, 11. 5. a 15. 6. po mši svaté.

Adorace se zpěvy z Taizé

- obvykle 3. sobotu v měsíci, ve 20 hodin.

Večery chval

- obvykle 1. sobotu v měsíci, ve 20 hodin

Společenství seniorů

- ve čtvrtek 20. 4., 18. 5. a 22. 6., vždy po mši svaté.

Společenství mládeže

- vždy ve čtvrtek od 19 hodin na faře.

Přednáška

Sexuální výchova v rodinách

V neděli 11. června od 18:00 bude pro zájemce přednáška na téma sexuální výchovy. Přednášku povede MUDr. Maria Fridrichová z ostravského Centra pro rodinu. Paní doktorka je vyhledávaným lektorem kurzů zaměřených na problematiku sexuální výchovy a prevence v této oblasti. Cílem jejích kurzů je ukázat dětem i jejich rodičům otevřený a zásadně pozitivní pohled na lidskou sexualitu v kontextu vztahu tak, aby dospívající nahlédli rizikové sexuální chování jako neblahé a škodlivé a aby dostali povzbuzení založit v přiměřeném věku kvalitní vztah, na kterém budou moci vybudovat fungující rodinu.

* * * * *

Diecézní akce

Rodinná pouť

Centrum pro rodinu a sociální péči Brno ve spolupráci Biskupstvím brněnským a brněnskými církevními školami zve všechny rodiny na Rodinnou pouť na Vranov u Brna. Poutě se koná v neděli **23. dubna**. Zájemce čeká cca 5 km dlouhá trasa z Lelekovic na Vranov, úkoly pro děti, mše svatá, katecheze, divadlo aj.

Více na www.crsp.cz

Nad Petrovem vzlétne 240 balóneků

Ve čtvrtek 29. června v pravé „petrovské“ poledne v 11.00 hodin vzlétne z Petrova k nebi 240 nafukovacích balóneků jako symbolické poděkování Bohu. Brněnské biskupství si tak v den slavnosti diecézních patronů sv. Petra a Pavla připomene 240. výročí svého založení (5. prosince 1777).

Již v 9.30 hodin bude brněnský diecézní biskup Mons. Vojtěch Cikrle předsedat pontifikální bohoslužbě při příležitosti ukončení školního roku.

Poté (v 9.55) biskup Cikrle promluví k výročí založení diecéze a v 11.00 hodin vypustí přítomní 240 modrých, bílých, žlutých a červených balóneků. (Barvy vycházejí z barev vlajky brněnské diecéze.)

Jsou zváni všichni fotografové, kteří mohou své snímky z vypouštění balóneků následně zaslat na adresu biskupstvi.cz. Nejzdařilejší záběry budou zveřejněny na webu biskupství.

Večerní mši v 17.30 hodin bude předsedat Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký a metropolita moravský. Právě z olomoucké diecéze se v roce 1777 brněnská „odpojila“ a v Olomouci tím vzniklo arcibiskupství.

Brněnské biskupství

Národní pochod pro život a rodinu

Praha / sobota / 22. dubna 2017

Program:

10:00 Pražský hrad, katedrála

pontifikální mše svatá za nenarozené děti, rodiče a lékaře, celebruje Dominik kardinál Duka OP

12:00 Klárov - park před stanicí metra Malostranská

oběd pro přihlášené, bezplatný pro rodiny s dětmi

Mantaban - jedinečná a soudržná hudební směs

Divadla Koňmo - pro malé i velké

CRSP Ostrava - fotografická výstava

14:00 Pochod pro život a rodinu centrem Prahy

se závěrečným duchovním programem na Václavském náměstí

16:00 Zakončení

Bližší informace podá Jana Prchalová.

* * * * *

Hospodaření farnosti v roce 2016

Výnosy celkem 1,461.072,-

Náklady celkem 1,436.180,-

Hospodářský výsledek 24.892,-

Peněžní prostředky k 31.12.2016:

Celkem 314.032,-

Podrobný rozpis je uveden v tabulce v článku „A je to tady...“, který najdete na straně 10.

Kamila Schmidtová

Pozvánka pro mládež

Zvu mladé na celostátní setkání mládeže v Olomouci. Setkání je od 15. do 20. srpna a je to setkání, které probíhá v duchu světových dní mládeže. Koná se v České republice přibližně jednou za 5 let, takže je to letos jedinečná příležitost setkat se s mladými věřícími. Na setkání je potřeba se přihlásit, a když to uděláte do 31. května, tak je to za zvýhodněnou cenu. Viz zde:

<https://olomouc2017.signaly.cz/registrace/info>

Pokud se utvoří nějaká řeckovická skupinka, tak setkání zahájíme již v pondělí dvoudenní plavbou po řece Morava a přijedeme do Olomouce na lodích. Přihlašujte se u mě do konce června.

otec Jan

Páteční úmysly mši svatých

Jistě jste si všimli, že v pátek bývají ke mši svaté uváděny dva úmysly. Aby nedocházelo ke zmatkům, tak to vyžaduje trošku vysvětlení. Každý kněz, který spoluslaví mši svatou (tzn. je u oltáře), může přinést jeden úmysl, na který je mše svatá sloužena. V pátek zde býváme celkem pravidelně s otcem Jindřichem oba dva, a proto jsou v pátek dva úmysly. Mírná potíž je v přinášení darů. Jste zvyklí, že ten, na jehož úmysl se mše svatá slouží, přináší dary. V tomto případě je nutné se dopředu domluvit a buď přinášet dary společně, za každý úmysl jeden člověk, nebo po případné domluvě pouze zástupce jednoho úmyslu.

Děkuji za pochopení.

otec Jan

Farní evangelizační den aneb Festival Full Of Life

Rádi bychom poskytli podrobnější informace k plánovanému farnímu dni, který bude mít letos charakter křesťanského festivalu s názvem "Full Of Life".

Uskuteční se dne 3. června 2017 odpoledne (14 - 22 hod.) v prostorách hodového areálu u kostela sv. Vavřince. Na plakátku, který je součástí dnešního Rožně, najdete podrobnější informace.

Během odpoledne vystoupí naše farní hudební tělesa: Schola, Scholička a Sbor (věčně) mladých. Také vystoupí pozvaní hosté: Brno Gospel Choir a Schola Brněnské mládeže (SBM). Zazní několik svědectví o Bohu a těšit se můžete na divadelní představení "Zraněný pastýř". Dále bude součástí programu divadlo pro děti i dospělé, ukázka biblických tanců, přednáška Radka Voříška a také P. Oldřicha Chocholáče, který se loni účastnil Olympijských her v brazilském Riu jako sportovní kaplan. Pro děti budou připraveny hry a divadlo (Loď na kopci). Vzhledem k tomu, že v neděli poté bude Slavnost seslání Ducha Svatého, proto bude program zakončen svatodušní vigilií, kterou povede od 19:30 právě SBM.

Vzhledem k tomu, že akce je pro celou farnost, tedy i ty, kteří do kostela nechodí, rádi bychom doručili pozvánku do všech schránek všech domů ve farnosti. K roznesení tisíců pozvánek prosíme o vaši pomoc. K této spolupráci (např. roznesení pozvánek ve své ulici) se budete moci přihlásit v neděli po Velikonocích 23.4. po všech třech bohoslužbách.

Kromě toho je důležité i osobní pozvání vašich sousedů a přátel. Aby tato akce mohla přinést pozehnání, je důležitá naše modlitba nejen za průběh akce, ale i za všechny účastníky i organizátory.

Proto se bude v noci z 19. na 20. 5. na tento úmysl konat celonoční tichá adorace, ke které jste všichni zváni.

Za organizační tým

Jana a Petr Handlarovi

Farní knihovna?

Neváhejte!

Její podoba se pod vedením obětavých bratří Votavových změnila a stále nabízí nové a nové poutavé tituly, a to nejen populární, např. *Postal-hospoda-kostel* od lanškrounského faráře Z. Czendlíka, ale i mnohem náročnější (i počtem stran), jako je dvoudílný „*Ježíš Nazaretský*“.

Je radostí číst tituly rozhovorů Josefa Beránka s osobnostmi jako Václav Vacek, hovory s Petrem Kolářem a poslední - Jan Rybář - Deník venkovského faráře. Moc zajímavé čtení s často i pozoruhodně kritickými postřehy...

Mnohdy jdu jen vrátit přečtené, pevně rozhodnuta nic nepůjčovat. Ale lákavému doporučení nabídky fundovaných knihovníků neodolám. A počtu si!

Díky knihovníci!

Jana Šimonovská

Věřím, ale ...

Zdá se, jako by to bylo před chvílí. V ohláškách se četlo o Popeleční středě a postních předpisech. Už zase ta postní doba. Tak co si odřeknu letos? Kávu? Nebo televizi? Nebo raději obojí? Aby byl se mnou Bůh spokojen. Aby si všiml, jaký jsem borec, a co by si tak beze mě asi počal. Ale je to otrava, to kručení v bříše.

Zkrátka, na postní dobu se moc netěšíme, zřetelně tady vyplouvá na povrch, že Boha chápeme jako někoho, kdo nám něco bere, kdo nám nedopřeje potěšení. (Ti nevěřící se mají, v pátek můžou maso, a když jim to neklape v manželství, klidně se rozvedou.)

Prorok Ozeáš říká: „Zavedu svoji nevěstu na poušť a budu mluvit k jejímu srdci.“ Tohle je skutečný smysl postního snažení: něčeho se zřeknu, abych udělal prostor něčemu a někomu lepšímu. Najdu si tichý koutek, abych mohl slyšet Boha. Na Boží lásku ke mně odpovídám (mimo jiné) tím, že budu milovat Krista v bližních a prokazovat jim dobro.

Bůh po nás nechce heroické skutky, on se ptá po naší víře - tedy po vztahu k němu.

V evangeliích postních nedělí to bylo slyšet opakovaně.

Při uzdravení slepého od narození: „Věříš v Syna člověka?“ Odpověděl: „A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?“ Ježíš mu řekl: „Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví.“ On na to řekl: „Věřím, Pane!“

A v příběhu o Lazarovi: Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít, a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“

Nejde jen o to uznat nějaký soubor faktů za pravdivý, ani věřit, že Bůh něco udělá nebo neudělá, nejlépe podle našich představ. Spíše jde o to uvěřit, (připustit, přijmout, prožít), že Bůh je mi blízko, že mě miluje vášnivě a žárlivě jako ženich svoji nevěstu, že o mě stojí. Láska předpokládá svobodu, nechejme tedy Bohu svobodu v tom, jak nám svoji lásku bude projevovat.

Ano, víra se má projevovat skutky, jak říká apoštol Jakub, ale víra je především vztah, kde my jsme v pozici nevěsty. Ježíš vyprávěl svým současníkům o Božím království často pomocí obrazů o svatební hostině. V ustanovení eucharistie se výslovně mluví o smlouvě, a zase se jedná o vztah, o smlouvu svatební. Při uzavírání manželství ženich říká: „Já ... odevzdávám se tobě... atd“. A nevěsta na to odpovídá: „Já ... odevzdávám se tobě--- atd“.

Ježíš se zcela vydává. Nejprve ve večeřadle Zeleného čtvrtku, a definitivně v událostech Velkého pátku. A co na to odpovídám já, jako „nevěsta Kristova“? Umím Boží lásku přijmout jako dar, protože zasloužit si ji nejsem schopen? Umím na ni odpovědět svojí láskou a odevzdaností?

-maš-

Mlčení

Kniha japonského spisovatele Šusakua Endóa Mlčení o pronásledování japonských křesťanů a portugalských misionářů v 17. století? To bude drsné a asi to nedám, pomyslela jsem si, když se přede mnou objevila možnost do knihy nahlédnout. Třikrát jsem knihu odložila, ale

zase jsem ji vzala do rukou, a nakonec jsem ji dočetla z jedné vody načisto.

Zase se mi potvrdilo, že geniální věci bývají prosté. Nevelká knížka obsahuje příběh portugalského jezuita, který se v době nejkrutějšího pronásledování křesťanství tajně vydává do Japonska, aby tam sloužil místním věřícím, a také aby pátral po osudu svého bývalého učitele, o němž se proslýchá, že veřejně odpadl od víry. Poměrně obsáhlý úvod ho historie Japonska a křesťanských misí v době po sv. Františku Xaverském je dobré nevynechat, protože pak člověk snáze pochopí jemné nuance příběhu.

Rodrigues ví, že mise nemá naději na úspěch, přesto statečně směřuje svůj život tomuto jedinému cíli: sloužit zbytkům křesťanů v Japonsku a vyhledat p. Ferreiru, který možná potřebuje pomoc. Rodrigues prochází zkouškami pevnosti ve víře i pochybnostmi o Bohu a hledá sílu v připodobnění se utrpení Kristovu. Když zažije utrpení nevinných křesťanů a bolestně zakusí svoji vlastní slabost, která jej zbaví posledních zbytků pychy, změní se i jeho pocity odporu ke zbabělému Kičidžiró, který se opakovaně vrací pro rozhrěšení, aby zítra znovu zradil. Celým příběhem se prolíná hledání Kristovy tváře, hledání Krista a smyslu toho všeho utrpení. Proč Bůh mlčí k tak strašnému mučení křesťanů?

Happy end se nekoná, ani slavná mučednická smrt nepřichází. Rodrigues je geniálně bestiálními praktikami donucen zřít se víry a dále žít s pocitem, že veřejně zradil Krista tím, že šlápl na jeho obraz. A Kičidžiró znovu pod oknem křičí a žádá rozhrěšení ...

A kdo jsem já, Pane? Otázka, která se nevyhnutelně vynoří během čtení příběhu. Kolik je ve mně Rodriguese, odhodlaného přinášet Krista světu, který o něj mírně řečeno nestojí? Kolik je ve mně zbabělého a odporného Kičidžiróa, který se ani nesnaží stát rovně a hrst stříbrných (dosadte si tam, co je libo) je mu milejší, než věrnost ve víře? Každé poctivé zpytování svědomí zejména před svatou zpovědí nám může hodně napovědět.

Odpoledne se obloha trochu vyjasnila. V louži po dešti se odráželo blankytné nebe a bílé

mráčky. Sedl jsem si na bobek a v touze svažit svůj zpcený obličej jsem hrábl do těch bílých mraků. Zmizely a namísto nich se vynořila tvář muže, vyhublá, propadlá tvář. Proč jsem si při tom vzpomněl na jinou tvář? Po staletí ruce nesčetných malířů malovaly znovu a znovu tvář Ukřižovaného. Nikdo z nich ho neviděl, ukládali však do svých obrazů modlitby a sny celého lidstva a vytvářeli tak tvář nad jiné krásnou a svatou. Jeho skutečná tvář vypadala jistě ještě vznešeněji. Ale to, co se teď odráželo v dešťové vodě, byl obličej zarostlý vousy a potřísněný blátem, zrůzněný neklidem a únavou pronásledovaného.

... Náhle mi vytanula vzpomínka na hukot moře, který k nám někdy večer doléhal, když jsme se s Garrpem skrývali v horách. Zvuk vln tam ve tmě zazníval jak dunění bubnu. Celou noc vlny nesmyslně narážely na břeh a zase se vracely, stáhly se a znovu udeřily. Vlny moře, které lhostejně umývalo mrtvá těla Mokičiho a Ičizóa, pak je pohltilo a i teď po jejich smrti se tu táhne do dálí se stále stejným výrazem. A Bůh mlčí jako to moře. Stále mlčí. Tak to není, zavrtěl jsem hlavou. Kdyby Bůh nebyl, člověk by určitě nemohl unést tu jednotvárnost moře, tu zlověstnou netečnost –

Ale co kdyby – co kdyby –, šeptal mi v koutku duše nějaký jiný hlas. Kdyby snad Bůh nebyl – Bylo to hrozné pomýšlení. Jak strašný žert, kdyby Bůh nebyl! Jak absurdním dramatem by byla oběť Mokičiho a Ičizóa připoutaných ke kůlu a odpravených vlnami. Jak směšná iluze, za níž šli misionáři, kteří potřebovali tři roky k tomu, aby se sem přes daleká moře dostali. A nakonec já – jaký nesmysl to provádím, když se tu teď ploužím horami, kde není živé duše?

Utrhl jsem trávu a usilovně ji žvýkal. Snažil jsem se potlačit tyto myšlenky, jako když člověk bojuje s nutkáním zvracet. Věděl jsem, že největší hřích vůči Bohu je zoufalství, ale nemohl jsem pochopit Boží mlčení. „Hospodin zachraňuje spravedlivého z plamenů, které zachvátí pět měst.“ A když tedy tato neplodná země je neustále pustošena ohněm a na stro-mech plody nedozrávají, měl by se aspoň slo-víčkem zastat svých věrných.

Rozeběhl jsem se po svahu a klouzal po něm dolů. Báł jsem se, že při pomalé chůzi by do mého vědomí pronikly nečisté myšlenky. Kdybych je přijal, bylo by se to, v čem jsem až do dneška viděl smysl svého života, beznadějně rozpadlo.

-maš-

Izrael 2017

Od CK jsme dostali k provázení Svatou zemí za průvodce P. Jiřího Floriána z Brna a P. Daniela Víchu z farnosti Kravaře. Patří jim veliký dík, protože odvedli skvělou práci nejen při každodenních mších svatých, výběrem a čtením evangelií na jednotlivých posvátných místech, vyčerpávajícím popisem historie, ale i odrazem jejich vedení na nás poutníků (stal se z nás skvělý kolektiv).

Jelo nás 49 poutníků, z toho 23 z Brna. Ve Svaté zemi jsem nebyla poprvé, a proto vím, proč musíme Bohu za jejich provázení děkovat. Myslím, že po přistání na letišti Václava Havla v Praze z nich obou spadl veliký balvan úlevy, že jsme všichni šťastně doputovali domů.

Každá pouť přináší oběti a kříže, také ta naše se jim nevyhnula. V první řadě nás zaskočilo počasí. Ranní teploty se pohybovaly kolem 3°C, přes den se střídalo slunce s mraky a často i se silným větrem, který byl pocitově studený, až ledový, i přesto, že teplota v poledne stoupala k 17 °C. Příroda byla zelená a rozkvetlá, doslova záplava květů (převažovala žlutá barva). Stromy byly plné mandarinek a pomerančů, plantáže banánovníků byly plné trsů banánů.

Úvodem ještě musím říci, že jsme denně při mších a návštěvách svatých míst nesli sebou i celou naši farnost a všechny své drahé doma. Vám všem patří veliký dík za modlitby, moc jsme je potřebovali.

V pátek 10. 3. po přeletu ve 4.35 hod. do Tel Avivu jsme autobusem odjeli do Jaffy (biblické Joppe), která byla založena Noemovým synem Jeftem. Zhlédli jsme kostel sv. Petra a dům, kde apoštol Petr pobýval. Pokračovali jsme do Galileje se zastávkou v Caesarei Přímořské, a podél Středozemního moře do Haify. Zde, na

pohoří Karmel v kostele Stela Maris, jsme měli v 10 hodin mši svatou. Následovala prohlídka Bahaiských zahrad a odjezd do Nazareta (bazilika Zvěstování a kostel sv. Josefa stojící nad původním domem, kde žila Svatá Rodina, a nachází se zde obětní stůl, který sem v roce 1926 darovali poutníci z Moravy), následovala Kána Galilejská (první Ježíšův zázrak, konají se zde obřady obnovení manželských slibů). Odjezd do Tiberias na nocleh.

Další den jsme na Hoře Blahoslavenství zahájili v 8 hod. mši svatou. Následovala Tabgha – místo rozmnožení chlebě, Mensa Christi – zářačný rybolov a udělení Petrova primátu. Kostel byl před několika dny nově otevřen po opravě, po útoku žháře. Na tomto místě bylo viditelně a nejmarkantněji vidět ubývání vody v Galilejském jezeře. Následovalo Kafarnaum – návštěva kostela sv. Petra a zbytků synagogy. V restauraci v Magdale u Galilejského jezera jsme měli k obědu „Petrovu rybu“. Po obědě byla projížďka lodí po jezeře. Kapitán lodi nás překvapil, při vyplutí začala hrát naše státní hymna (doprovodili jsme ji zpěvem) a na stožár lodi stoupala česká vlajka. Po úžasné plavbě po jezeře jsme jeli k hoře Tábor, na její vrchol nás vyvezly taxíky (nadmořská výška 588 m). Řeholní sestra Jacka z Prahy a pár dalších odvážných tuto cestu absolvovali pěšky. Čas k rozjímání byl v bazilice Proměnění Páně, ještě před setměním jsme z přilehlé terasy stihli i pohled na okolní pohoří Hermonu.

Další den jsme odjeli po západním břehu Jordánu do Judska a za krásného slunečního svitu navštívili Kasr El Yahud – místo Ježíšova křtu. Je to krásné místo bez komerce, řeka Jordán je zde kalná a široká jen několik metrů, prostředkem vede hranice mezi Jordánskem a Izraelem. Místo je přístupné z obou stran a je stráženo vojáky. Po promluvě o Jiřího obnovujeme křestní slib a po schodišti sestupujeme k Jordánu. Pokračovali jsme do Jericha – leží v palestinské autonomní oblasti. Jericho je nejstarší město světa a nejnižší položené (- 400 m pod hladinou moře). Výškový rozdíl mezi Jerichem a Jeruzalémem je více než 1000 m. Pokračujeme na Horu Pokušení s návštěvou ortodoxního kláštera. Další zastávka byla u Za-

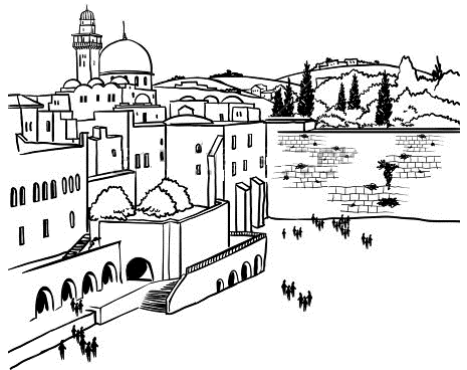
cheova fíkovníku – čtení evangelia. Zde nás mile překvapil řidič našeho autobusu, krátce po odjezdu od Zacheova fíkovníku zastavil u silnice a u prodavače ovoce koupil tak obrovský trs banánů, že jej ani nemohl unést, P. Daniel rozdával, na každého připadly dva kusy a ještě zůstalo. Následovala vyhlídka Vadi Qelt v poušti a pohled na ortodoxní klášter sv. Jiří. Pokračovali jsme do Betfage – Ježíšova vjezdu do Jeruzaléma. Měla zde být mše svatá, kostel však byl zavřený, a tak jsme odjeli na Olivovou horu a měli zde mši svatou v kostele Dominus Flavit – Pán zaplakal nad Jeruzalémem (byl postaven na místě domu Prorokyně Anny a místo oltářního obrazu tu je okno, kterým je výhled na celý starý Jeruzalém). Odjeli jsme se ubytovat do Betléma, kde jsme spali 5 nocí.

Další den byl zkouškou naší odevzdanosti se do rukou Božích. Vyjeli jsme lanovkou na Masadu (pevnost, která je symbolem svobodného židovského národa) a nevíme, co bylo příčinou naší první přinesené oběti, zda silný vítr nebo technická závada, ale když jsme se ve 12 hodin chtěli přepravit z hory dolů, zjistili jsme, že lanovka nejedí. Pevnost se nachází kousek od Qumránu na stolové hoře na jihu Judské pouště. V minulosti byla svědkem bojů mezi Židy, Římany a Araby. Dnes je cílem mnoha poutníků a také místem slavnostní přísahy izraelských vojáků, kteří zde prohlašují: „Masada nesmí znovu padnout.“

Seděla jsem na kameni v nepohyblivé se frontě při ústí cesty k lanovce a cesty pěšky z hory dolů. Přišel o. Daniel a oznámil, že chvíli počkáme. Prozřetelně udělal dobře, že mladé hned nepustil pěšky dolů, protože cca po půl hodině jsme se dověděli, že lanovka nebude v provozu nejméně tři hodiny, a že cestu dolů pěšky budeme muset absolvovat všichni. Mladí byli nápomocní nám starším a také nemocným (já sama jsem po dobu pouti dostávala injekce a polykala prášky proti bolesti na utlumení zánětu sedacího nervu). Úžasná Anežka (naše farnice 81 let) napočítala při sestupu 874 kamenných schodů, které na úzkém klikatém chodníku střídalo jemné i větší kamení. Výškové převýšení je 400 m. Pomáhal, kdo mohl. Mým pomocníkem byl Tomáš Trtka a

můj vnuk Honza. Za zdárné zdolání sestupu si dole proto všichni od P. Daniela vysloužili pochvalu.

Další zastávkou byla koupel v Mrtvém moři. Dnes se dá říci, že už je to povážlivě vyschlá a úzká hladina moře mezi Jordánskem a Izraelem. Místo, kde jsme se koupali před devíti lety se propadlo, již neexistuje. Těšili jsme se na blahodárné účinky moře. Vstup byl s mírným převisem a s vrstvou ostrých krystalů soli. Za pomoci vnuka jsem našlápla zdravou nohou do vody a ta se mi v léčivém bahně zabořila do hloubky až nad koleno. Bahno s ostrými krystaly mou nohu sevřelo a opět přišla pomoc, tentokrát od Tomášova tatínka, kterým jsem z této pasti byla vysvobozena. Bohu díky ten den za všechny naše obětavé poutníky.

Další den ráno jsme odjeli do Jeruzaléma – kostela Kohoutího zakokrhání (Petr třikrát zapřel Krista), který leží mimo hradby. V dolní kapli jsme měli mši svatou. Po ní jsme strmě stoupali k Sionské bráně a vešli do vnitřního Jeruzaléma. Navštívili jsme kostel Dormicion, pod kterým je kaple usnutí Panny Marie (je zde dřevěná ležící socha Panny Marie s obličejem ze slonoviny), modlíme se litanie k P. Marii a pokračujeme cestou k Večeřadlu (společně zpíváme Klaním se Ti vroucně...) a vystupujeme na střechu tohoto komplexu. Zvony odbíjí poledne a my zpíváme modlitbu Anděl Páně. Na hoře Sion ještě navštívujeme pomyslný hrob krále Davida a arménský konvent sv. Jakuba. Úzkými uličkami starého města, které jsou po obou stranách lemované malými obchůdky, docházíme do chrámu Božího

hrobu (střed celého chrámu je v rekonstrukci, obehnan lešením se zavěšenými plachtami, lešení bylo i v předsínce – kapli Anděla, Božího hrobu, ale hrob byl již přístupný). Po prohlídce dalších částí chrámu (i podzemí) a rozjímání na Kalvárii, jsme šli navštívit na Via Dolorosa Rakouský hospic, z jehož střechy byla nádherná vyhlídka na Jeruzalém. V místní kavárně jsme se občerstvili a den zakončili u Zdi nářků.

Další den jsme odjeli do Ein Karem s prohlídkou kostela Narození sv. Jana Křtitele a mši svatou v kostele Navštívení. Cesta zpět byla s návštěvou památníku holokaustu Yad Vashem a návratem do Betléma. Navštívili jsme Pole pastýřů, modlíme se ve zdejší kapli a pod „ráznou“ taktovkou o. Daniela ještě nádhernou atmosféru umocní zpěv několika našich koled (jak zaznamenal pan Adam, dostalo se nám pochvaly od mnicha, který měl v podvečer kytarový koncert v kostele sv. Kateřiny). Přejíždíme k Bazilice narození (také zde probíhají opravy, celý obvod chrámu je obehnan lešením s plachtami). Z chrámu sestupujeme (jednotlivě) úzkým schodištěm do Jeskyně narození – je dlouhá 12 metrů a na výšku i šířku měří shodně 3 metry. Bočním východem z chrámu jsme vstoupili do kostela sv. Kateřiny Alexandrijské, který patří římským katolíkům a každoročně se z něj vysílá půlnoční mše z Betléma do celého světa. V jeho podzemí jsou hroby sv. Jeronýma a sv. Pavly. Den jsme ukončili návštěvou Mléčné jeskyně a dostali jsme osobní volno.

Poslední den byl odjezd do Jeruzaléma – Olivová hora a kostel Pater noster (tabulky Otčenáše), Getsemane – bazilika Národů, kostel Usnutí apoštolů a Hrobu Panny Marie. Zastávka v kapli Bičování, arabský hřbitov a Zlatá brána, křížácký kostel sv. Anny (za chrámem Božího hrobu) a mše svatá, Křížová cesta u někdejšího rybníku Bethesda (na její trase by bylo nemožné se jí modlit, během dvoudenní návštěvy Jeruzaléma jsme ani jedenkrát nepotkali poutníky s Křížem na Křížové cestě, která prochází rušnými úzkými uličkami města). Zakončení v chrámu Božího hrobu. Poslední noc v Betlémě.

Ve dvě hodiny v noci jsme měli odjezd do Tel Avivu a odlet do Prahy. Kapitán letadla nad Rakouskem oznámil, že se omlouvá, ale že pro silný vítr letíme pouze 700 km za hodinu a budeme mít cca 20 minut zpoždění. V tu chvíli jsem v duchu děkovala za předvídatost, že jsem spolu s dcerou objednávala zpáteční cestu vlakem do Brna s 1,5hodinovou rezervou. Ale vše bylo jinak. Nejen, že jsme přistáli s avizovaným zpožděním, ale několika lidem (včetně o. Jiřího), nevyjela zavazadla. Ujel nám proto plánovaný autobus k vlaku a další autobus cestu Prahou jel 3/4 hodiny. Naše celá skupina doslova uhaněla čas. Na nástupišti se u našeho vlaku již zavíraly dveře a u našeho vagonu stála skupinka mladších a doslova držela dveře a prosila rozzlobenou průvodčí, která nám chtěla dát asi minutové zpoždění k úhradě. Nakonec opět s Boží pomocí vše dobře dopadlo, průvodčí se uklidnila, vlak jel na čas a my šťastně dojezdi do Brna. I takové může být prožívání a putování v sebezapření a odevzdanosti v postní době. Ještě jednou Bohu díky.

Jana Suchánková

Z farní knihovny

Devotio moderna je niterná odpověď na zmatky v myslích současníků konce středověku a počátku novověku. Doby, kdy se bortilo staré, známé a vznikalo nové, neznámé. Doby, ve které se mnozí ztráceli a hledali, čeho se chytnout. Odpověď je prostá: Kořenů samotné víry v sobě samém.

Květem tohoto hnutí je spis Tomáše Kempenského *Následování Krista*. Pro mne až překvapivě svěží a čtivý text. Proč tomu tak je, jsem našel přímo v knize: *Řeč svatých knih je jedna, ale ne všechny poučí stejnou měrou; neboť uvnitř jsem já, jenž učím pravdě, zkoumám srdce, prohlížím myšlenky, pobádám k činům a uděluji každému, jak uznám za vhodné.*

Takových knih, ve kterých lze nalézt živého Boha, bychom chtěli mít plnou knihovnu.

A co se týče *Následování Krista*, doporučuji všem, kteří mají plné zuby dnešního světa.

Honza Votava

Gustovo okénko

1. duben, krásné datum, které mne vždy nutí trošičku aprílově poškádlit bližní. Ani letos tomu nebylo jinak, a tak jsem "musel" několika farnicím oznámit, že nám odchází z farnosti otec Jan až do daleké Tanzánie, aby se tam ujal biskupského úřadu. Nemají tam totiž vhodného kandidáta z místních zdrojů, jeho oblíbenost vzrůstá a zná již dobře místní zvyky. Reakce milých farnic na tuto zprávu byla zoufalá, alespoň podle výrazu tváře se mi zdálo, že se blížila zármutku plačících žen, které Ježíš potkal na křížové cestě. Když jsem pronesl magické "apríl", bylo mi lehce vyhubováno a jedna odvážnější žena (teď se pokusím to

opsat slušně) mi pleskla na zadní část těla (velmi oceňuji tuto odvahu :-). Ale říká se, že na každého dojde: Stalo se večer. Oči se mi klížily a já se vsedě na posteli pokoušel zdárně dovést modlitbu do konce. Nepovedlo se, najednou "bác" a probral jsem se (naštěstí bez zranění) vedle postele na zemi.... Vše bylo ovšem korunováno druhý den v šalině: Chci si sednout, tramvaj nečekaně zrychlí a já přistávám na klíně neznámé studentky. Všichni okolo se skvěle baví, tak já ještě dodám: "Pardon slečno, to stáří je hrozný." Krásně se zasmála a možná, že i všichni ostatní si vylepšili náladu. A o to přece jde, nevstupuji do šaliny, abych lidi posuzoval, ale abych je získal.

A. D.

A je to tady... (VI)

...už tolikrát píšeme o ekonomických záležitostech farnosti, že to nemá smysl dále číslovat. I v tomto požehnaném Velikonočním čase vám ale nezapomeneme předložit k přemýšlení nějaká ta ekonomická data farnosti. Paní farní účetní ing. Kamila Schmidtová připravila vyúčtování hospodaření farnosti za rok 2016 a rádi bychom vás s ním seznámili. Jako pokaždé připomínáme možnost obrátit se na kteréhokoliv člena Farní ekonomické rady, pokud by bylo třeba cokoliv z dále uvedeného blíže objasnit.

V tabulce níže uvádíme přehled hospodaření farnosti za rok 2016 a pro porovnání k němu i plán hospodaření na rok 2017, s kterým jsme vás již seznámili minule.

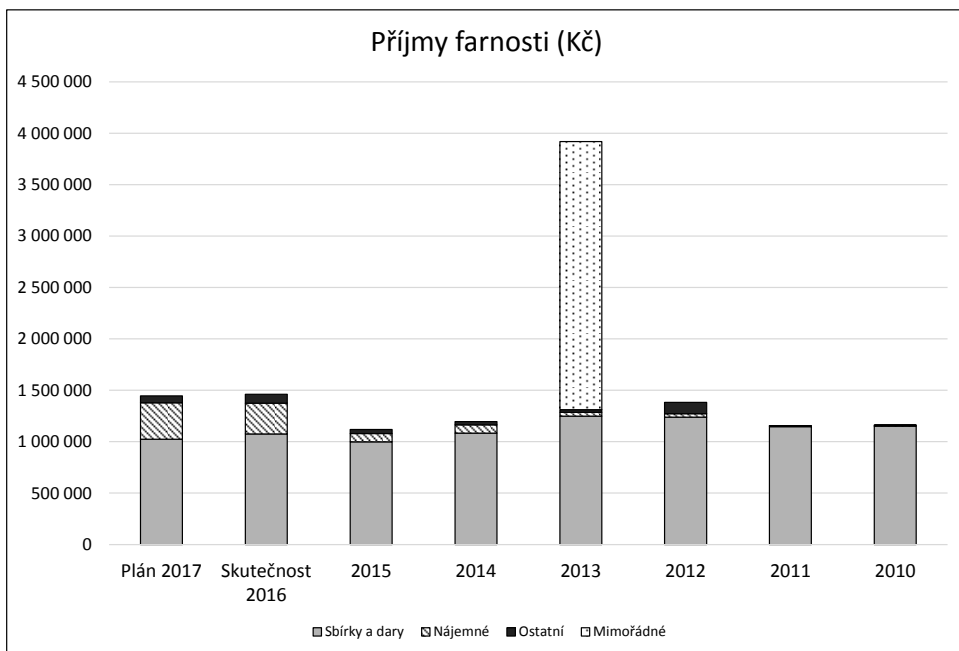
Příjmy ze sbírek a darů byly v podobné výši jako v minulých letech. Jak již víte z dřívějších, významným zdrojem financování aktivit farnosti se stávají příjmy z hospodářské činnosti, tedy nájmu. K porovnání s plánem na rok 2017 se hodí poznamenat, že v plánu na rok 2017 nejsou oproti roku 2016 zahrnuty příjmy a výdaje na farní poutě a tábor, jelikož zatím nevíme jejich výši a náklady by se měly shodovat s výdaji na tyto akce. Nově se nám objevují položky nákladů na farní evangelizační projekty a na druhé straně dotace, které jsme na jejich provedení získali. Kdo si plán 2017 přepočítá a nezdálo by se mu, jak je možné, že při záporném hospodaření a předpokládané částce na možné investice 300 tisíc Kč očekáváme zvýšení peněžních prostředků farnosti na konci roku, připomínáme, že položka odpisů neznamená peněžní výdaje, ale pouze reflektuje amortizaci již provedených investic do účetnictví farnosti. Zejména jde o vestavbu nových bytů do půdy fary a výstavba nových skautských kluboven nad farní hernou, které se uskutečnily v letech 2015 a 2016.

Hospodaření farnosti	Skutečnost 2016	Plán 2017
Výnosy:		
Sbírky	1 032 388,00	1 000 000,00
Dary	42 817,00	25 000,00
Nájemné	300 435,50	355 000,00
Příjmy za poutě a tábor	85 400,00	
Dotace	0,00	65 000,00
Úroky z běžného účtu	31,78	200
Celkem	1 461 072,28	1 445 200,00
Náklady:		
Bohoslužebné	14 960,00	20 000,00
Režijní	117 321,72	170 000,00
Spotřeba energie	205 507,86	200 000,00
Opravy a udržování	30 316,00	50 000,00
Dohody o provedení práce	63 922,00	25 000,00
z toho na půd.vestavbu bytů:	29 836,00	
Odeslané sbírky a příspěvky	330 564,00	330 000,00
Dary a charitativní výdaje	151 686,00	153 000,00
Farní pastorační a evangelizační projekty	0,00	152 950,00
Daň z nemovitosti	2 718,00	2 800,00
Odpisy majetku	430 969,00	430 970,00
Výdaje za poutě a tábor	88 215,10	-
Celkem	1 436 179,68	1 534 720,00
Hospodářský výsledek	24 892,60	-89 520,00
Předpokládané investice v r.2017		300 000,00
Peněžní prostředky farnosti k 31.12.	314 032,43	362 366,43

Celkem bylo v těchto letech proinvestováno 2,995 mil. Kč do bytů na faře a 1,391 mil. Kč do vestavby nových kluboven. Na investice do skautských kluboven se podařilo získat dotace od Jihomoravského Kraje v celkové výši 769 tis. Kč a od Skautské nadace Jaroslava Foglara 25 tis. Kč. Sami skauti se na vybudování nových kluboven k 31.12.2016 podíleli částkou 120 tis. Kč – zvýšeným nájmem od roku 2014.

Na závěr mi prosím ještě dovoluťe ukázat jeden graf, jehož údaje mě trochu zarmoutily:

Je to graf výše a struktury příjmů farnosti od roku 2010. Je na něm pěkně vidět, jak se daří významně zvyšovat příjmy z hospodářské činnosti farnosti – nájmu. Nicméně, pokud pomíneme mimořádný příjem z prodeje pozemků v roce 2013 ve výši 2,6 mil. Kč, zjistíme, že celkové příjmy farnosti se za tuto dobu příliš nezměnily. Příjmy ze sbírek a darů se totiž nezvyšují, spíše stagnují. Přitom naše osobní mzdy a příjmy se za tuto dobu nepochybně zvedly. Měli bychom se tedy na tuto oblast nepochybně společně zaměřit.

Jsem si jistý, že si nadále přejeme živou farnost, která je schopna rozvíjet život farnosti ve všech jejích oblastech. Tedy pastore, evangelizace i charity. A to se vedle aktivních farníků a modlitby neobejde ani bez dostatku finančních prostředků.

Zkusme tedy svoji radost z darované spásy vyjádřit i tím, že při příští sbírce, a potom i všech dalších, přihodíme do košíku o nějakou tu desetikorunu navíc!

Přeji požehnané a radostné dny plné pokoje a milosti.

Petr Prokš, za farní ekonomickou radu

FUL OF LIFE

křesťanský festival

Milé děti a další čtenáři,

celou postní dobu jsme společně strávili na cestě z Řečkovic do Jeruzaléma. Šli jsme podle deníku cesty, který napsal Vilém z Podhájí. Vilém byl obyčejný sedlák, který se kdysi vydal na pouť do Jeruzaléma, aby prosil Pána o zastavení nakažlivé nemoci, která zabíjela na Moravě moc lidí.

Pokud jste plnili postní úkoly nebo si prošli deník cesty, víte, že Viléma na cestě potkalo nejen plno dobrodružství, ale i plno velkých problémů a těžkých situací. Byl okraden loupežníky, bloudil přes močály, neměl nic k jídlu ani k pití, bojoval s piráty, přežil bouři na moři. A přes to všechno byl laskavý k lidem kolem sebe a nikdy neváhal komukoliv pomoci. A takhle jeho příběh skončil:

Vilém se po dlouhých útrapách opravdu dostal do Jeruzaléma. Zde se modlil za uzdravení svých sousedů a blízkých. Po nějaké době však zjistil, že je slabý a uvědomil si, že se již domů nevrátí. Zůstal v Jeruzalémě, modlil se a sloužil Bohu. Často přemítal nad tím, jak to asi dopadlo v jeho domově a jak se mají jeho příbuzní. Několik dní před svou smrtí potkal v chrámě svého krajana – poutníka z Prahy. Vilém řekl mladému poutníkovi svůj příběh. Tento poutník sice nic nevěděl o žádné epidemii ani o Řečkovicích, slíbil ale Vilémovi, že jeho zápisník z cesty doveze na Moravu a odevzdá v Řečkovicích na faře. A tak se zápisník dostal až k nám.

Milé děti, absolvovali jsme naši vlastní cestu do Jeruzaléma, při které jsme prosili za celý svět a snažili se stát lepšími lidmi. Pro některé z nás to byla jednoduchá cesta, některým dala pěkně zabrat a někdo by se bez pomoci ani do Jeruzaléma nedostal. Každý jsme totiž jiný, někdo je silnější a někdo slabší, někdo je starší, někdo mladší. Pro někoho úkoly byly snadné a pro někoho byly náročné. A tak pokud se nám během postní doby něco nepovedlo, pokud jsme došli jen kousek cesty, pokud jsme se snažili, ale některé úkoly se nám ne a ne podařit, nemusíme být smutní. Pán Ježíš má přece rád úplně každého z nás. I když jsme zrovna slabí, i když se nám zrovna nedaří. On zemřel na kříži za každého z nás a vstal z mrtvých pro nás pro všechny.

A tak vám všem přeji radostné slavení Velikonoc!

Terka

CO SLAVÍME VE SVATÉM TÝDNU

Na Květnou neděli si připomínáme, jak Ježíš vjel na

do Jeruzaléma. Lidé mu mávali

a prostírali na cestu

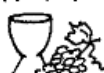
. Zelený čtvrtek je připomínkou

toho, že Ježíš slavil s

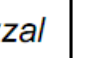
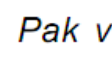
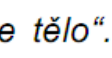
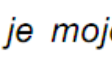
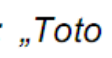
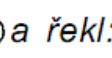

poslední

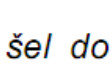
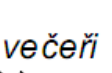
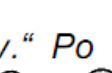
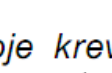
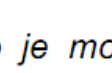
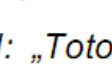
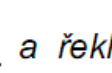
. Na stole měli

Ježíš vzal

a řekl: „Toto je moje tělo“. Pak vzal

Getsemanské zahrady, kde ho

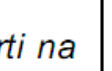
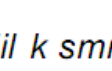
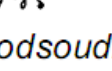
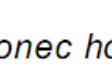
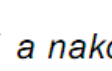

. Na Velký

pátek si připomínáme, že Ježíše

nasadili

a nakonec ho Pilát odsoudil k smrti na

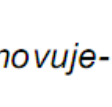
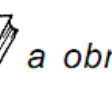
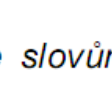
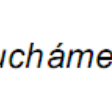
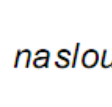
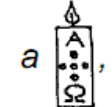
. Bílá sobota je dnem ticha a modlitby, protože

Ježíšovo tělo bylo v

. Ježíšovo zmrtvýchvstání

začínáme slavit o velikonoční vigílii, kdy žehnáme

, nasloucháme slovům

a obnovuje-

me svůj křestní slib. O velikonoční neděli a v následu-

ující dny se radujeme, protože

žije. Aleluja!

Pořad bohoslužeb do konce června

17.4.	Po	Pondělí velikonoční	7.15 na úmysl dárce 9.00 na úmysl dárce
19.4.	St		18.00 za živou a zemřelou rodinu Handlarovu a Širůčkovu
20.4.	Čt		7.00 na úmysl dárce
21.4.	Pá		18.00 na úmysly darců za dar života
22.4.	So		7.00 na úmysl dárce
23.4.	Ne	2. velikonoční, neděle Božího milosrdenství	7.15 za farní společenství 8.30 za nemocné (s pomazáním nemocných) 10.00 za zemřelé rodiče Jana a Bohumilu Pavelkovy
24.4.	Po		18.00 za skauty
26.4.	St		18.00 za živou a zemřelou rodinu Novotných z Ivanovic
27.4.	Čt		7.00 za zemřelého Jaroslava Ježka a živou a zemřelou rodinu za zemřelého kmotra Jana Staňka a jeho ženu s prosbou o zdraví
28.4.	Pá		18.00 pro jejich dceru za zemřelé rodiče Sisrovy a živou a zemřelou rodinu
29.4.	So		7.00 za zemřelé
30.4.	Ne	3. velikonoční	7.15 za farní společenství 8.30 za zemřelé syna Tomáše a manžela Blahoslava 10.00 za zemřelé rodiče a sestru
1.5.	Po		18.00 za zemřelou maminku, babičku a prababičku a živou rodinu
3.5.	St		18.00 na poděkování za manželské večery
4.5.	Čt		7.00 na poděkování za 75 let života za zemřelého P. Jana Pavlu, zemřelého manžela Jana a živou rodi- nu
5.5.	Pá		18.00 za zemřelé přátele a známé a duše v očistci
6.5.	So		7.00 za živou a zemřelou rodinu Douškovu, Buriánkovu a Pezlarovu za zemřelé Drahomíru a Antonína Tomáškovy a živou a zemřelou rodinu
7.5.	Ne	4. velikonoční	7.15 za živou a zemřelou rodinu Veselou a Juříkovu 10.00 za farní společenství
8.5.	Po		18.00 za nemocné
10.5.	St		18.00 na úmysl dárce
11.5.	Čt		7.00 na poděkování za dar života
12.5.	Pá		18.00 za zemřelou Ludmilu Denemarkovu, manžela, syna a celou přízeň
14.5.	Ne	5. velikonoční	7.15 za farní společenství 8.30 za zemřelou Marii Konečnou a živou rodinu 10.00 za zemřelou vnučku Lucii a živou rodinu
15.5.	Po		18.00 za živou a zemřelou rodinu Sochovu a Šimíčkovu
17.5.	St		18.00 za zemřelou Miladu Smolíkovou a živou rodinu
18.5.	Čt		7.00 za zemřelého manžela na úmysl dárce
19.5.	Pá		18.00 za zemřelého manžela, rodinu Stašovu a Svidovu
20.5.	So		7.00 na poděkování za dar života
21.5.	Ne	6. velikonoční	7.15 za uzdravení Zuzanky a za živou a zemřelou rodinu 8.30 za farní společenství 10.00 za zemřelého manžela Vladislava Kolaříka a živou a zemřelou rodinu Kolaříkovu
22.5.	Po		18.00 na úmysly darců
24.5.	St		18.00 na poděkování za 60 let života
25.5.	Čt	Nanebevstoupení Páně	7.00 za zemřelé manžele Olšaníkovy a živou rodinu 18.00 na úmysl dárce
26.5.	Pá		18.00 za zemřelé Marii a Václava Literákovy na smír za náboženský fanatismus a jeho oběti
27.5.	So		7.00 za zemřelé
28.5.	Ne	7. velikonoční	7.15 za farní společenství 8.30 za živou a zemřelou rodinu Kousalovu a Pernicovu 10.00 za dary Ducha Svatého pro mládež

29.5.	Po		18.00	za zemělého manžela a živou rodinu
31.5.	St		18.00	za syna Pavla a živou a zemělou rodinu Trbolovu
1.6.	Čt		7.00	za manžela Jana Vařejčko, sestru Zdenu a prarodiče a rodiče Starých
2.6.	Pá		18.00	na poděkování
3.6.	So		7.00	za zemělé Annu a Blažeje Veselých a jejich děti
4.6.	Ne	Slavnost Seslání Ducha svatého	7.15	za farní společenství
			8.30	za rodinu Sojkovu a Vostrejžovu
			10.00	za živou rodinu Kučírkovu a zemělou rodinu Kiliánovu
5.6.	Po		18.00	na úmysly dárců
7.6.	St		18.00	za Boží pomoc a ochranu při stavbě a za živou a zemělou rodinu
8.6.	Čt		7.00	za zemělého manžela a živou rodinu
9.6.	Pá	Noc kostelů	18.00	za zemělé rodiče, prarodiče, manžela, bratra, švagra a zdraví živé rodiny
10.6.	So		7.00	za syna, jeho rodinu a Boží požehnání a všechny zemělé v rodině
11.6.	Ne	Slavnost Nejsvětější Trojice	7.15	za farní společenství
			8.30	za zemělého manžela, bratra, rodiče a živou rodinu
			10.00	na poděkování za dary Duchu Svatého
12.6.	Po		18.00	za zemělého Jakuba Procházkou a živou rodinu
14.6.	St		18.00	za zemělé předky
15.6.	Čt		7.00	na úmysly dárců
16.6.	Pá		18.00	za zemělou manželku Josefu a živou rodinu na úmysly dárců
17.6.	So		7.00	za novomanžele
18.6.	Ne	Slavnost Těla a Krvě Páně	7.15	na úmysly dárců
			8.30	za farní společenství
		1. sv. přijímání	10.00	za děti, které dnes přijmou poprvé P. Ježíše v eucharistii a jejich rodiny
19.6.	Po		18.00	za zemělého Bohuslava Navrátila, jeho rodiče a děti
21.6.	St		18.00	ze zemělého Jana Machatého a duše v očistci
22.6.	Čt		7.00	za zemělého Miroslava Dvořáka a živou rodinu
23.6.	Pá	Nejsvětější Srdce Ježíšovo	18.00	na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Duchu Svatého na poděkování za 90 let života
24.6.	So	Narození sv. Jana Křtitele	7.00	za zemělé
25.6.	Ne	10. v mezidobí	7.15	za farní společenství
			8.30	ze živé a zemělé rodiny Svobodovu, Vejmolovu a Vojtovu
			10.00	za zemělou manželku Jiřinu Gabrhelovu, rodiny Gabrhelovu a Jirků
26.6.	Po		18.00	za nemocného bratra
28.6.	St		18.00	na poděkování za uplynulý školní rok s prosbou o Boží ochranu během prázdnin
29.6.	Čt	Sv. Petra a Pavla	7.00	za ministranty naší farnosti
30.6.	Pá		18.00	za zemělou Marii Božkovou, Martu Boháčkovou a Věru Sajdovou na úmysly dárců

Články do prázdninového čísla odevzdejte, prosím, do 16. června.

Požehnané velikonoční svátky
plné radosti ze setkání se zmrtvýchvstalým
Kristem
přeje redakce Rožně

